

## [Holstein.]

syn paa den enkelte Folkeforbundsstats isolerede Afrustning, som er kommet til Orde nu fra saa mangfoldige Sider, om den højtærede danske Regering paa dette Grundlag og paa denne Baggrund lod forespørge de respektive Regeringer, som er Medlemmer af Folkenes Forbund, hvad de mener om dette Afrustningsforslags Værdi og Berettigelse, folkeforbundsmæssigt, formelt og mellem Staterne indbyrdes. Vi har et oplagt Fortilfælde paa, at en dansk Regering, naar den gik til en meget omfattende og betydelig Militærreform, gennem de danske Gesandtskaber har søgt Oplysning om de paagældende interesserede Staters Regeringers Syn paa dette militære Forslag. Jeg har nævnt det i 1922, under Forhandlingerne den Gang; det er selvfølgelig glemt, den Trøst har man altid, naar man gentager sig i danske Udenrigs- og Militærforhandlinger, at der er ingen, der ved, at det er Gentagelser.

Jeg gjorde den Gang opmærksom paa, at i Februar 1909, da den daværende Stats- og Forsvarsminister forelagde sine nye Forsvarslove, lod den danske Regering spørge bl. a. den franske Regering gennem det danske Gesandtskab om, hvad den mente, man anmodede om en Udtalelse om det danske Forsvarsforslag; og den daværende franske Udenrigsminister Hr. Pichons Svar, som blev rapporteret gennem den danske Gesandt i Paris, Grev Reventlow, gik ud paa, at man i det store og hele fra fransk Side ikke havde noget at bemærke til Forslaget, men at man dog syntes, at den danske Regering i for høj Grad svækkede Forsvaret i Jylland.

Jeg spurgte den daværende Legationssekretær, der senere blev Udenrigsministeriets Direktør, Hr. O. C. Scavenius, hvad Hensigten i Grunden var med at æske den franske Regerings Responsum om det danske Militærforslag, og han svarede mig uhyre fornuftigt: jo, for et Land som Frankrig, der er Europas Financier, og som vi laaner Penge af, har det stor Interesse at vide, om Danmark er et saadant Land, at Frankrig kan anse det for Umanlig værd og forsvarligt at give Danmark Kredit.

Saaledes saa han paa det. Jeg ved ikke, om det er de Betragtninger, der har været de til Grund liggende for den daværende Udenrigsminister og Statsminister og andre; men nogle Betragtninger maa jo have været Motivet til, at man gik den Vej, og naar der er Fortilfælde for at gaa denne Vej, og naar man netop holder paa det internationale

Samarbejde og det internationale Solidaritetsprincip, og vi har faaet saa skarpe Udtalelser om det Skridt, den højtærede Regering er ved at foretage, hvad vilde saa egentlig være rimeligere end, om den højtærede Regering til Vejledning for sig selv og Rigsdagen og for den danske Befolkning æskede en Udtalelse fra de vægtigste af Folkeforbundsstaternes Regeringer om det Skridt, den danske Regering har under Forberedelse?

Op nu kommer jeg til det næste Spørgsmaal, som allerede en tidligere Taler har berørt, nemlig den højtærede Udenrigsministers Paastand om, at Kendskabet til Forhold og Tilstande i mindre Lande er overmaade ringe i Stormagternes Regeringer. Det er aabenbart nødvendigt at gøre den højtærede Udenrigsminister opmærksom paa, at de fleste fremmede Landes Gesandter her i Landet ved endog særdeles god Besked om danske Forhold, i hvert Fald de, der er deres respektive Landes Repræsentanter i Øjeblikket og har været det i de nærmest foregaaende Aar; jeg tør indestaa for, at de ved særdeles god Besked, baade om betydningsfulde Lovforslag og om bestaaende politiske Tilstande i Danmark; saadanne Forslag og saadanne Tilstande bliver omhyggeligt studeret, kommenteret og rapporteret; den højtærede Udenrigsministers Tale nu i Fredags bliver sikkert kommenteret og indsendt, ikke blot til Foreign Office og War Office, men ogsaa til andre Landes Udenrigsministerier og Krigsministerier, af den simple Grund, at af alle Forhold og Forslag i dansk Politik er der intet, der interesserer og beskæftiger Stormagterne, og neppe heller Sverige, mere end dansk Militærpolitik og i Øjeblikket i Særdeleshed den danske Regerings Afrustningspolitik.

Det er Sandheden. Jeg kender udenlandske Repræsentanter, som ikke alene faar alle Militærforslag og alle Rigsdagens Militærforhandlinger tilsendt, for det kunde jo være blot en tom Formalitet, men som gennemgaar dem omhyggeligt og har bedre Kendskab til dem end de fleste af dette Tings Medlemmer. Danske Sociallove, Jordlove, Told- og Skattelove interesserer ogsaa, men Militær- og Udenrigspolitikken tabes intet Øjeblik og paa intet Punkt af Syne. Selv det lille Lovforslag om Reduktion af Bevillingerne til det militære Materiel og Forhandlingerne derom for nylig er blevet nøje studeret.

Det gælder om Diplomater, det indrømmer jeg, ligesom om Politikere, hvad en afdød fransk Statsmand sagde om to af sine berømte nulevende Kolleger: den ene ved alting, men forstaar ingenting, den anden